

ABONAMENTUL.

Pentru monarhie:

Pe an 18 cor. $\frac{1}{4}$, an
9 cor. $\frac{1}{4}$ 4:50 fl.

☐ ☐

Pentru străinătate:

Pe un an 24 coroane
 $\frac{1}{2}$ an 12 cor. $\frac{1}{4}$ an
6 coroane.

Unirea

INSERTIUNI.

Un șir garmond:
odată 14 fil., a doua
oară 12 fil., a treia
oară 10 fil.

☐ ☐

Tot ce privește foaia
să se adreseze la: Re-
dacțiunea și admini-
strațiunea „Unirea”
în Blaj.

Foaie bisericească-politică. — Apare: Marța, Joia și Sâmbăta.

† Dr. Ioan Mihályi de Apșa.

Din Gherla primim durerioasa știre, că Dr. Ioan Mihályi, protofisc al comitatului Maramuruș, fratele I. P. S. Mitropolit Victor, a repausat în vârstă de 72 ani. Defunctul a fost una dintre figurile cele mai marcante a vechii generații din Maramuruș. Savant, în sensul adevărat al cuvântului, el și-a închinat toată vieța scrutând vechile documente din arhive, dând la iveală neperitoarea sa operă despre diplomele maramurușene, pentru care Academia îl alege între membrii ei corespondenți. Dragostea lui pentru trecut, pentru monetele și uneltele vechi nu l-au împiedecat de loc, ca să fie și în zilele noastre unul dintre cei mai însuflețiți sprijinitori ai cauzei românești în Maramuruș. Sub îngrijirea lui s'a zidit convictul român din Sighet și toată mișcarea culturală a a ultimelor decenii din Maramuruș, este strâns legată de numele lui. În defunctul s'a adevărit pe deplin caracterizarea ce o dă Bariț familiei Mihályi și Man, înrudită cu dânsa: »Că pe lângă virtuțile adevăraților patrioți eminenti, în același timp au știut să fie și buni români, apărători imparțiali și valoroși totodată și ai intereselor națiunii române«.

Odihnească în pace!

*

Familia defunctului a dat următorul necrolog:

Iustina Mihályi n. Pop în numele ei, al pruncilor ei: *Iulia, Victor, Iustina, Irina, Cornelia, Longin, Silvestru, Valeria, Maria, Lucia* și *Adriana* precum și în numele rudeniilor, face cunoscută moartea soțului ei iubit și tatălui bun **Dr. Ioan Mihályi de Apșa protofisc al comitatului Maramuruș, membru cor. al Academiei Române, șcl.** Intâmplată în Gherla Luni în 12 Octomvrie 1914, seara la 11 ore, după un morb îndelungat împărțășit fiind cu taina muritorilor în anul 72 al vieții.

Rămășițele pământești ale defunctului se vor așeza în mod provizor în cimiterul gr.-cat din Gherla Miercuri în 14 Octomvrie

1914 la 3 ore d. a., iar după restabilirea păcii dorite vor fi transportate în Sighetul Maramurușului. — *Odihnească în pace.* —

Gherla la 12 Octomvrie 1914. *Petru Mihályi* cu familia, *Dr. Victor Mihályi* Arhiepiscop și Metropolit, frați; *Ioan Pop* cumnat.

Transportarea osemintelor regelui Carol dela Sinaia la București.

Corpul neinsuflit al marelui rege Carol a fost așezat în sicriu de stejar și pus pe catafale în aula Castelului Peleş, încă Sâmbăta în ziua morții Sale. Luni în 12 Oct. la orele 10 și jum. s'a oficiat serviciu divin, la care a azistat regina Elisabeta, regele Ferdinand I, principele Carol moștenitorul tronului, principele Nicolae, principesa Elisabeta, principele Mircea și o distinsă asistență.

După terminarea serviciului divin coșciugul a fost ridicat de regele Ferdinand și principele Carol împreună cu prim-ministrul Brătianu și toți ofițerii din casa militară actuali, precum și de foștii aghiotanți ai regelui.

În curtea inferioară a palatului coșciugul a fost depus pe un afet de tun din reg. 19 artilerie tras de 6 cai. Capacul coșciugului a fost înfășurat cu un mare drapel tricolor.

La pornirea cortegiului spre gară plutonul de gornști au intonat marșul mortuar. Ajungând la gară, aghiotanții regali au luat coșciugul de pe afet și l-au depus în vagonul mortuar în care au luat loc și regele Ferdinand, principii Carol și Nicolae, ministrii, casele militare și câteva înalte personalități.

În sunetul gornștilor trenul mortuar la orele 12 și jumătate a plecat spre București.

La toate gările dela Sinaia până la București eră adunată o lume imenză spre a saluta pe rege pentru ultima oră. În Câmpina și Ploiești trenul s'a oprit oficiându-se serviciul divin. La toate gările au dat reprezentanții autorităților și ai armatei, precum și ai clerului ultimul onor rămășițelor pământești ale regelui. La trecerea fortului Chitila Mogoșoaia au dat tunurile din forturi 101 pușcături.

Sosirea trenului mortuar la gara Mogoșoaia.

Preciz la orele 3 p. m. a sosit trenul mortuar în gara Mogoșoaia. La sosirea în

gară așteptau prezidenții Senatului și Camerei, foștii ministri, generalii, înalții judecători și corpul diplomatic. Sicriul îmbrăcat în purpură roșie, a fost ridicat pe brațe de aghiotanții regali. Muzica întonează imnul regal. Tunurile bubuie. Toată lumea se descopere, pretutindeni domnește o tăcere religioasă. Mitropolitul primat și mitropolitul Moldovei împreună cu Episcopii îmbrăcați în odăjdii au cetit o scurtă rugăciune la scobortrea sicriului din vagonul mortuar. Sicriul este urmat de regele Ferdinand și regina Maria; principele moștenitor, ministrii, foștii ministri și alții.

Sicriul, care eră învălit în drapel național a fost așezat pe lafeta unui tun, tras de șese cai, plecând în oraș convoiul dealungul cordonului de trupe pe calea Kiselef la Palat.

Mulțime imenză de oameni a salutat cu evlavie convoiul cu sicriul defunctului Rege. Din numeroase ferești s'au aruncat flori. În fruntea convoiului mergea o delegație a gardei de curte, urmată de veteranii anului 1877—78, de preoți, de reprezentanții tuturor regimentelor cu flamura și de un general de divizie, ducând sabia și coroana de oțel.

La ambele părți ale sicriului mergeau prezidenții Senatului și Camerei, ministrul-prezident, prezidentul Curții de Cassație. După sicriu eră dus calul de călărit al defunctului Rege.

Au urmat Regele Ferdinand, prinții Carol și Nicolae, dignitarii militari și civili, corpul diplomaților și ofițerilor, reprezentanții tuturor instituțiilor de stat, delegații din țară etc.

La plecarea din Mogoșoaia s'au dat 101 pușcături de tun....

Sosirea cortegiului la palat.

La orele 5 și 10 minute cortegiul a sosit în fața palatului regal. Înaintând au intrat prin poarta din stânga înalțul cler, dnii generali Hârjeu și Jarca, care ducea spada Suveranului și coroana de oțel, carul mortuar, regele Ferdinand și principii, corpul diplomatic și înalții dignitari ai statului. În acel moment au apărut la fereastră cele două regine, prinesele și damele de onoare. Ambele regine plângeau.

Carul mortuar ajungând în dreptul intrării în sala tronului s'a oprit, iar sicriul a fost ridicat pe brațe de generalii C. Coandă, V. Zottu, C. Hârjeu și Al. Averescu, ajutați de ofițerii superiori. Sicriul a fost așezat pe catafalecul aranjat în vestibulul sălii de

tron. La capul sicriului s'au așezat drapelurile, cari au luat parte în războiul din 1877, iar la picioare o masă pe care au fost puse spada suveranului și coroana de oțel. În prezența reginei văduve Elisabeta, a regelui Ferdinand și reginei Maria, a principilor, a corpului diplomatic și ministrilor, mitropolitul primat și mitropolitul Moldovei precum și cei șase Episcopi au oficiat un scurt serviciu religios, intonând veșnica pomenire. Tot timpul ambele regine au plâns. La orele 6 totul fiind sfârșit. M. Sa regele cu cele două regine, cum și principii și principesele s'au retras în departamentele lor, iar persoanele, cari au asistat la ceremonie, au părăsit palatul.

Corpul decedatului Suveran va fi păziti și noapte de o gardă compusă din adjutanți regali și princieri, precum și de 12 ofițeri superiori.

Pe catafalc.

Incepând de Marți dimineața o mulțime imensă de lume aștepta în fața palatului regal, momentul pentru a defila în fața catafalcului. Cu toate măsurile luate pentru menținerea ordinii, ordinea numai cu greu a putut fi susținută. Inghesniala zecilor de mii de oameni, cu tot cordonul militar, a dat loc la multe incidente. Mai mulți copii striviți și femei leșinate au fost transportate la spital.

Toți ceie trec pe lângă catafalc, pășesc în tăcere, privind spre figura care răsare din mijlocul florilor. Sunt bărbați și femei, nenumărate. Puține sunt cari nu plâng trecând pe lângă Augustul dispărut. În decursul zilei de Marți au defilat cel puțin 50.000 persoane în fața catafalcului.

Din nenumăratele scene durabile rețin următoarea:

Doi bătrâni, cari au luptat la Plevna în garda Domnitorului, au intrat în sala mortuară cu brațele pline de flori de tufănică. Toți cei de față s'au dat deoparte lăsându-i să treacă. Cei doi bătrâni s'au apropiat de catafalc și au presărat pe corpul fostului lor Căpitan florile ce le aveau în mână. Apoi s'au închinat și au sărutat mâna ilustrului mort.

Cei doi credincioși ostași ai Domnitorului au izbucnit apoi în plâns. Scena era emoționată. Toți asistenții aveau ochii plini de lacrimi.

Funerariile.

Pentru transportarea rămășițelor pământești la Curtea de Argeș s'a stabilit un program amănunțit. Joi dimineața la orele 9 a. m. s'a oficiat în sala Tronului de Mitropolitul primat și Mitropolitul Moldovei cu mare asistență un serviciu religios, la care a asistat un număr restrâns de persoane în frunte cu membrii familiei regale.

După terminarea acestui serviciu sicriul regal a fost așezat pe un afet de tun tras de 6 cai. În acel moment s'au tras 101 lovituri de tunuri iar clopotele tuturor bisericilor din Capitală au început să sune. S'a format apoi un cortegiu strălucit, care a traversat străzile designate până la gara de nord. Din gara de nord trenul a plecat la orele 11 și 30 minute. În trenul mortuar au luat loc Majestățile Lor Regele și Regina cu familia regală, Casele civile și militare

regale, Mitropolitul Primat, Mitropolitul Moldovei, ministrii și încă câțiva demnitari.

La orele 3 p. m. trenul a sosit în gara Curtea de Argeș, unde s'a format un nou cortegiu. Sicriul așezat pe un afet de tun tras de 6 cai a parcurs drumul până la Mănăstire, unde s'a oficiat un nou serviciu divin, apoi sicriul a fost coborât la orele 5 în cripta regală.

(„Gazeta“).

Testamentul Regelui Carol.

Testamentul meu scris și iscălit de propria mea mână la 14/26 Februarie 1899 în Capitala mea București.

Testamentul meu scris de mine în luna lui Februarie 1899 pentru a fi publicat prin Monitor, după moartea mea, cu rugăminte ca ultima mea voință și dorință să fie urmată tocmai cum le-am descris aci de propria mea mână, fiind încă voinic și sănătos.

Având aproape 60 ani, privesc ca o datorie, ca să mă histăresc a lui cele din urmă dispoziții. Alcătuiind acest testament, gândesc înainte de toate la iubitul meu popor, pentru care inima mea a bătut nefericit și care a avut deplină încredere în mine. Viața mea era așa strâns legată de această de Dumnezeu binecuvântată Țară, că doresc să îi las, și după moartea mea, dovezi vădite de adâncă simpatie și de viu interes, pe care le-am avut pentru dânsa.

Zi și noapte m'am gândit la fericirea României, care a ajuns să ocupe acum o poziție vrednică între Statele europene, m'am silit ca simțământul religios să fie ridicat și dezvoltat în toate straturile societății și ca fiecare să împlinească datoria sa, având ca țintă numai interesele Statului.

Cu toate greutatețile pe cari le-am întâlnit, ca toate bănușile cari s'au ridicat, mai ales la începutul Domniei mele în contra mea, expunându-mă la atacurile cele mai violente, am pășit fără frică și fără șovăire, înainte pe calea dreaptă, având nemărginită încredere în Dumnezeu și în bunul simț al credinciosului meu popor. Incunjurat și sprijinit de fruntașii Țării, pentru cari am avut totdeauna o adâncă recunoștință și o vie afecțiune, am reușit să ridic, la gurile Dunării, și pe Marea Neagră un Stat înzestrat cu o bună armată și cu toate mijloacele spre a putea menține frumoașa sa poziție și realiză odată înaltele sale aspirațiuni.

Succesorul meu la tron primește o moștenire de care el va fi mândru și pe care el o va cărmui, am toată speranța, în spiritul meu, călăuzit fiind de deviza:

„Tot pentru Țară,
Nimic pentru mine“.

Mulțumesc din suflet tuturor, cari au lucrat cu mine și cari m'au servit cu credință, iert aceluia cari au scris și au vorbit în contra mea, căntând a mă calomniă sau a arunca îndoileli asupra bunelor mele intențiuni. Trimițând tuturor o ultimă salutare plină de dragoste, rog ca și generațiile viitoare să-și amintească, din când în când, de acela care s'a închinat cu tot sufletul iubitului său popor în mijlocul căruia el s'a găsit așa de fericit. Pronia cerească a voit ca să sfârșesc bogata mea viață, am trăit și mor cu deviza mea, care strălucește în armele României:

„Nihil sine Deo!“

Doresc a fi îmbrăcat în uniforma de general (mică tință, cum am purtat-o la toate zilele), cu decorațiile de războiu și numai Steaua României și Crucea de Hohenzollern pe piept. Am rămas credincios religiei mele, însă am avut și o deosebită dragoste pentru biserica răsăriteană, în care scumpa mea fiică Maria era botezată. Binecuvântarea corpului meu se va face de un preot catolic, însă doresc ca clerul amândouă bisericilor să facă rugăciuni la sicriul meu, care trebuie să fie foarte simplu. Corpul meu va fi expus în sala Tronului, încunțat de flori și de verdeată. Rog foarte mult să nu fie cununi, afară de câteva flori naturale, și aceasta numai când înmormântarea mea va fi în lunile florilor, altminterlea vor fi numai ramuri de brazi. Coroana de oțel, făurită dintr'un tun luat pe câmpul de luptă și stropit cu sângele vitejilor mei ostași, trebuie să fie depusă lângă mine, purtată până la cel din urmă locaș al meu și readusă apoi la palat. Sicriul meu, închis, va fi pus pe afetul unui tun biruit dacă se poate, la Plevna și tras de 6 cai din grajdurile mele, fără vâluri negre.

Toate steagurile, cari au fălăit pe câmpiile de bătaie, vor fi purtate înaintea și în urma sicriului meu, ca semn, că scumpa mea armată a jurat credință steagului său și șefului său suprem, care, prin voința lui Dumnezeu nu mai este în mijlocul credincioșilor săi ostași. Tunurile vor bubui din toate forturile din București, Focșani și Galați, ridicate de mine ca un scut puternic al vetrei strămoșești în timpuri de grele încercări, de care Cerul să păzească Țara.

Trimit armatei mele, pe care am îngrijit-o cu dragoste și cărei i-am închinat toată inima, cea din urmă salutare, rugându-mi păstra o amintire caldă.

Doresc ca corpul meu să fie îngropat lângă biserica Curții de Argeș, recondită de mine, și care poate deveni mormântul dinastiei române; însă când Capitala Regală va cere ca cenușele mele să rămână în mijlocul iubiților mei Bucureșteni, atunci înmormântarea la Curtea-de-Argeș va fi provizorie, până ce se va clădi un Mausoleu pe o înălțime împrejurul orașului, unde se poate deschide un bulevard (mă gândesc la înălțimea, înainte de biserica cărămizari, unde se găsește astăzi un pavilion al institutului geografic militar).

Recomand pe Regina Elisabeta poporului meu, sigur fiind, că toți Românii vor încunțura cu dragoste și credință pe preiubita mea soție. Am hotărât ca Regina Elisabeta să se folosească, cât ea va trăi de toate veniturile moșiilor Broșteni, Sinaia-Predeal și Monastirea, care dau împreună o sumă de patru sute mii lei cel puțin; în cazul, că veniturile vor scădea sub suma aci indicată, atunci succesorul meu va completa ce lipsește. Sper, că apartamentele din palatul regal dela București, ocupate astăzi de Regina, vor rămânea la dispoziția sa. Castelul Peleş îl hotărâsc, ca reședință de vară pentru mult iubita mea soție. Intrănerea acestei reședințe este în sarcina succesorului meu, căruia las moștenire Castelul împreună cu întreaga moșie Sinaia-Predeal cu toate clădirile și stabilimentele, Moșia mea Broșteni din județul Suceava revin asemenea viitorului Rege al României din casa de Hohenzollern. Moșia mea Monastirea din județul Ilfov va deveni proprietatea str.

nepotului și fiului meu, Principele Carol al României, din ziua majorității sale; din veniturile acestei moșii însă, nu se poate dispune înainte de moartea Reginei Elisabeta. Moșia mea Slobozia-Zorleni din județul Tutova, cumpărată din moștenirea mea părintească, am destinat-o printr'un act deosebit*), iubitului meu nepot, Principele Carol de Hohenzollern; — orfelinatul agricol „Ferdinand“ va rămânea neatins pe moșie și întreținut de viitorul Rege al României.

Casele și terenurile mele împrejurul Palatului Capitalei trec în posesiunea viitorului Rege al României.

Galeria mea de tablouri, tocmai cum este descrisă în catalogul ilustrat al bibliotecarului meu Bachelin, va rămânea pentru totdeauna și deaîntregul în țară, ca proprietate a Coroanei României.

Succesorul meu (Principele Ferdinand al României) va plăti din economiile mele un milion de lei ca dar din partea mea Reginei Elisabeta, care poate dispune de această sumă, cum ea va voi. Dăruiesc asemenea șase sute mii lei nepoatei mele Principesei Maria a României, rugând totdeauna ca viitoarea regină să combată luxul care aduce, prin cheltuieli nemăsurate, atâtea nenorociri în familie.

Hotărâsc ca zestre pentru strănepoata mea Principesa Elisabeta a României opt sute mii lei, această sumă va fi depusă în fondurile Statului român la Casa de Depuneri din București și nu poate fi atinsă (nici chiar dobânzile) până la căsătoria sau la vârsta de 21 ani ai tinerei Principese.

(Va urma).

*) Depus la Sigmaringen.

Chemarea glotașilor din lista B.

„Budapesti Tudósító“ comunică din loc competent:

Conform art. de lege XX din 1886, glotașii de clasa primă, în caz de necesitate extraordinară, pot fi înrolați pentru complectarea armatei comune și a honvezimei. Bazat pe această dispoziție a legii, guvernul maghiar în conțelegere cu guvernul austriac și cu ministrul comun de războiu a hotărât, ca pentru caz de lipsă să fie conșcriși încă depe acum cei obligați la serviciul de gloate, născuți în anii 1890—1878 (dela 24—36 ani) și cari n'au fost încă instruați ca militari, — prin urmare glotașii din clasa primă, secția B. — Aceștia vor fi examinați, dacă sunt apti pentru serviciul militar și dacă lipsa pretinde vor fi chemați la instrucția militară și după aceasta vor fi împărțiți la trupele armatei comune sau a honvezimei. Ordinațiunea guvernului privitor la aceasta, va apărea în zilele proxime. Conșcrierea celor obligați la aceste gloate, trebuie să fie terminată pe 19 Octomvrie. Revistele a căror scop este constatarea celor apti și neapți pentru serviciul de arme la gloate, vor avea loc între 16 Noemvrie și 31 Decemvrie, când se vor comunica spre orientare publică. Timpul când glotașii apti pentru serviciul de gloate, vor fi chemați la serviciul activ, — adică la instrucția militară — se va designa mai târziu. Deja depe acum notăm, că chemarea celor mai tineri va premerge celor mai bătrâni.

(Biroul de presă al min. prez.)

Noul secretar de stat al papei.

După o scurtă activitate de abia o lună, cardinalul Dominico Ferrata, secretarul de stat al papei Benedict XV, lovit de boală pe neașteptate a murit în 10 octomvrie. În locul lui Ferrata papa Benedict a denumit de secretar de stat pe cardinalul Petru Gasparri, care la ultima conclavă, încă a figurat între candidații la tronul papal. Petru Gasparri s'a născut în 5 Mai 1852 în comuna Zapovalladza di Ussita, care aparține diecezei Norcia. Studiile și le-a început în seminarul din Nepi și le-a terminat în seminarul cel mare roman; aici a luat doctoratul în filozofie, teologie și dreptul canonic. Invățatul cardinal Mertel și-a ales de secretar pe Gasparri, care aici a avut ocaziune să facă temeinice studii în ramul dreptului canonic. De aici a fost chemat la catedra de dreptul canonic dela institutul catolic din Paris. În timpul acesta a dezvoltat mare activitate pe terenul literaturii bisericesti. A scris mai multe opere în limba latină, dintre cari studiul său despre dreptul matrimonial, până în ziua de azi e de cea mai mare valoare.

Pentru zelul și activitatea sa bogată, a fost distins în mai multe rânduri. La anul 1894 e trimis ca delegat apostolic în Peru, Ecuador și Bolivia. De aici a fost rechemat la 1901 fiind numit secretar al congregației afacerilor extraordinare ecleziastice și totodată a fost numit și în comisiunea pentru codificarea dreptului canonic. Din 1907 e cardinal și de atunci a dezvoltat o activitate bogată în diferite congregații, rămânându-i însă ca activitate principală și pe mai departe codificarea dreptului canonic.

Războiul european.

Luptele din Galiția.

Telegramă particulară primită în 15 Octomvrie la 10 ore a. m.

Pe frontul Sary—Sambor—Malycia inamicul menține poziții fortificate, trupele noastre sunt în ofenzivă, extensiunea acestor lupte e în creștere.

După patru zile de lupte în Carpați, am recucerit Toronya și alungăm pe ruși spre Wiskow. Și în valea Vișăului au decurs ciocniri mai mici cu detașamentele inimice, cari se retrag.

General Höfer,

substit. șef. de stat major.

(Biroul de presă al min. prez.)

*

Telegramă particulară primită în 16 Oct. la 10 ore a. m.

Trupele noastre au ocupat ieri înălțimile fortificate din Stavoselo. Asaltul nostru contra localităților Sary, Sambor încă a progresat, dela nord de Strwist până la linia sudostică a Przemyslului. O mulțime de înălțimi sunt în posesiunea noastră. Pe malul râului San spre nord dela Vaz de asemenea ne luptăm. În alungarea inamicului

prin Carpați, am ajuns până la Vis-kow și Skolz.

General Höfer,

subst. șef. stat. major.

(Biroul de presă al min. prez.)

Germanii în Antwerpen. Prada din Antwerpen.

Telegramă particulară primită în 12 Oct. la 10 ore a. m.

Berlin 15 Oct. Statul major comunică: La Antwerpen am capturat patru-cinci mii prinsoneri. După raportul consulului Termensen, vre-o 20 mii ostași belgieni și 2000 ostași englezi s'au refugiat în Olanda unde au fost desarmați. Prăzile noastre la Antwerpen sunt foarte mari, cel puțin 500 tunuri, o mare cantitate de munițiuni, vagoane dela tren, 4 milioane kglr. bucate, făină multă și cărbuni, lână în preț de 10 milioane mărci, obiecte de argint și aramă în valoare de jumătate de milion, un tren pancerat, mai multe trenuri încărcate cu munițiuni, vite multe. Năi belgiene și engleze n'am aflat. 34 năi germane, cari se aflau în portul Antwerpen la

isbucnirea războiului, se găsesc și acum, mașinile însă le-au făcut nefolosibile. Orașul Antwerpen a suferit puțin, populația se poartă liniștit.

Atacurile franceze din jurul orașului Albert, le-am respins, cauzându-le însemnate pierderi. De altcum pe câmpul de luptă din apus nu e schimbare.

(Biroul de presă al min. prez.)

Luptele dela Lille.

Dela cartierul general se anunță, că inamicul cu o parte a garnizoanei din Antwerpen se refugiază dela Gent spre malul mării urmărit de trupele noastre.

Orașul Lille l-am ocupat făcând 1500 prinsoneri. Autoritățile civile din Lille au declarat orașul de oraș deschis față de trupele germane și cu toate aceste a comandat dușmanul, cu prilejul unei încercări de împresurare dinspre Dunkerque, trupe la Lille, cu ordinul să se țină acolo până la sosirea trupelor de împresurare.

Se'nțelege, că acestea n'au sosit și urmarea a fost, că orașul apărât

a suferit pagube când l-au luat trupele noastre.

Invingeri germane.

Budapesta 15 Octomvrie. Din cartierul general se anunță, că în luptele dela Schirwindt au bătut Germanii pe Ruși, prinzând 3000 prinsoneri, 26 tunuri și 12 mitraileze.

Lyck este iarăș în posesie germană.

Rușii au evacuat Biala. La sud dela aceasta, respingând trupele germane pe Ruși spre Varșovia, au prins 8000 Ruși și 25 tunuri.

Germanii sub Varșovia.

Telegramă particulară primită în 16 Octomvrie la 10 ore a. m.

Încercarea de înaintare a rușilor cu oștiri mari în Prusia ostică, se poate considera ca zădărnicită. Atacul trupelor austro-ungare, în Polonia rusească, înaintează. Trupele noastre cu vre-o opt corpuri stau sub Varșovia. Încercarea rușilor de a trece Vistula pe linia Iwangorod—Varșovia, am nimic-o pe întreagă linia, cauzându-le rușilor grave pierderi.

(Biroul de presă al min. prezid.).

Diverse.

Intârzierea numărului nostru de Marți a fost provocată de o regretabilă gresală. Ni-se anunțase, că pe Joi va veni censorul guvernial, și că fără permisiunea lui nu putem speda foaia. Am așteptat cu numărul tipărit până Joi la orele patru, când a sosit censorul. Atunci am aflat, că cenzura nu se extinde asupra foii, ci numai asupra pachetelor, ce se spedează din librărie. Foaia va apare deci, ca și până acum.

Papa în grădinile Vaticanului. Pontiful Benedict XV în 18 Septemvrie a făcut cea dintâiu preumblare în grădinile Vaticanului. Însoțit de camerierul intim Gerlach a plecat în trăsură din curtea Damasus. În apropierea capelei Lourdes, Sfinția Sa s'a scoborit din trăsură, reintorcându-se pe jos în camerele sale.

Vaccinare în contra holerei. Profesorul universitar Dollinger din Budapesta a făcut de curând unele comunicări privitoare la boala ce s'a ivit acum în unele părți din Ungaria. Una din cuceririle cele mai nouă ale științei, zice profesorul, este serul împotriva holerei. Vaccinarea sub piele cu acest medicament te face imun sau te scutește în contra boalei numite. Un centimetru cubic din serum este de ajuns pentru o vaccinare, care însă la opt zile trebuie repetată. Reacțiunea — urcare neînsemnată a temperaturii, oboseală și puțină durere locală —

este minimală și de scurtă durată. În capitală s'au vaccinat toți medicii, bolnavii, îngrijitorii și îngrijitoarele dela spitalele militare.

Țarul s'a întors acasă. Se anunță dela Petersburg, că țarul după ce a vizitat trupele pe câmpul de operații, s'a întors la Țarscoe-Selo. Pe timpul cât a stat la trupe, a primit raportul comandanților de armată Ruski și Ivanov. Țarul s'a oprit în orașele Rovno, Brest-Litovsc, Bielostoc și Vilna, asemenea și la fortul Osovieț. În Vilna și Revno a vizitat spitalele cu răniți.

Moaște aduse la Viena. Moaștele Sfântului Ioan cel nou dela Suceava, ca nu cumva să fie duse în Rusia, au fost aduse săptămâna trecută la Viena și așezate cu mare pompă bisericească în capela ortodoxă română din capitala austriacă. Se știe că Sfântul Ioan cel nou este originar din Akkerman.

Sfatul de pace. În ședința plenară a secțiilor Asociațiunii, dl Dr. Amos Frâncu a prezentat în scris opinia sa privitoare la înființarea „sfatului de pace“, care idee D-Sa o află discutabilă în principiu, ca o reformă-pătrăre adecvată timpului nostru a vechiului „jus valachicum“ de a se judeca prin jurați chestiunile litigioase între țărani și ca o măsură potrivită pentru întâmpinarea potopului de procese, ce bântue poporul nostru dela țară. Considerând însă complicația extraordinară a stărilor de drept între cari trăim, după norma lui Tacitus: „pes-sima republica, plurimae leges“ și considerând prin urmare, că sfatul păcii ar putea opera cu efect numai în contact cu jurisprudenței noastre, crede că o organizație a sfatului păcii s'ar putea întreprinde numai prin o secție a „Asociațiunii“.

Secțiunea istorică în ședința sa din 1/14 Iulie a. c. a admis această părere.

Necrolog. † *Georgiu Mezei*, proprietar a încetat din viață. În 12 Octomvrie n. la 6 ore d. a. în vârstă de 55 ani și 31 ani a fericitei sale căsătorii. Osemintele defunctului s'au așezat spre vecinică odihnă în 14 Oct. la 3 ore d. a., în cimiterul comun din Blaj.

— † *Aurelia Radu*, a repausat la 10 Octomvrie st. n. a. c. la orele 2 după miezul nopții în al 28-lea an al vieții sale și al 12-lea an al fericitei sale căsătorii. Rămășițele pământești ale defunctei s'au așezat Duminecă în 11 Octomvrie st. n. a. c. la 2 ore d. a. în cimiterul comunal din Vărădia.

— † *Eugen Pop*, elev al clasei a III gimn. fiul fostului nostru preot în Filpișulmare Ioan Pop, a trecut la cele eterne, Sâmbătă în 26 Septembrie la 11 ore a. m. în frageda vârstă de 12 ani în Sânmărtinul de câmpie.

Odihnească în pace!

Posta Redacțiunii.

St. O. Vaidei. Adresa am schimbat-o după-cum cereți. Binevoți a aranjă restanța pe anii 1913 și 14.

Proprietar, editor: **Emil Tatar.**
Redactor responsabil: **Augustin Gruția.**

Subscrisul prin aceasta aduc cu plăcere la cunoștința On. Public, că în casele proprii din Strada lungă am deschis

Hotel „Transilvania“.

Comfort modern, cu 9 chilii pentru oaspeți binearanjate, curate și luminoase. Culină curată, mâncări gustoase și iertine.

Vipt se servește și afară de casă cu preț moderat.

Serviț prompt — Beuturi curate și bune.

Blaj, 1 Oct. 1914.

Cu deosebită stimă:

Simion Moldovan,
hotelier.

Nr. 6039—1914.

consist.

Publicare de licitațiune.

Pentru esarândarea vămii târgului din orașul *Blaj* și din comuna *Mănărade*, se va ținea licitație publică în *Blaj* la 30 Noemvrie st. la 11 ore a. m. în cancelaria advocațională arhidiecezană.

Dreptul, aparținător fondului Catedralei, de a culege vama târgului din *Blaj* și *Mănărade*, se va exarânda pe trei ani succesivi din 1 Ianuarie 1915 începând.

Prețul de strigare este 6000 coroane

Condițiile de licitare și esarândare se pot vedea în cancelaria avocatului arhidiecezan.

Ceice doresc a lua parte la licitație, sunt obligați a depune un vadiu de 600 cor. în bani gata, ori hârtii de valoare notate la bursa din Budapesta.

Ofertele prezentate în scris, până la termenul de mai sus, se vor lua numai atunci în considerare, dacă se vor face pe lângă accludarea vadiului amintit și pe lângă declarația, că oferentul cunoaște condițiunile de licitare.

Blaj, la 3 Octomvrie n. 1914.

Dr. Iuliu Maniu,
advocat arhidiecezan.

Nr. 6039—1914

consist.

Publicare de licitațiune.

Pentru esarândarea podului cu drept de vamă dintre opidul *Blaj* și comuna *Veza* și a celui din capătul din jos a satului *Blaj*, adecă a podurilor de vamă de peste *Târnavă mare* și *Târnavă mică* aparținătoare Dominiului Metropolitan gr-cat. de Alba-Iulia și Făgăraș se va ținea licitație publică în *Blaj* la 30 Noemvrie 1914, la 11 ore a. m. în cancelaria advocațională arhidiecezană.

Podurile mai sus amintite, se vor esarânda pe trei ani succesivi dela 1 Ianuarie 1915 începând.

Prețul de strigare este 4200 coroane.

Condițiunile de esarândare se pot vedea în cancelaria avocatului arhidiecezan.

Ceice doresc a lua parte la licitație sunt obligați a depune un vadiu de 420 coroane în bani gata, ori hârtii de valoare notate la bursa din Budapesta.

Ofertele prezentate în scris până la acel termen se vor lua numai atunci în considerare, dacă se vor face pe lângă accludarea vadiului de mai sus și pe lângă declarația, că cunosc condițiunile de licitare.

Blaj, la 3 Octomvrie n. 1914.

Dr. Iuliu Maniu,
advocat arhidiecezan.